

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Quod non oporteat ecclesiasticos suam vxorem eiicere. Capvt XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
325

Γεεὶ τῶν ἐν τῇ κυριακῇ γόνυ
κλινόντων.

κ.

Ἐπειδὴ εἰσὶ πνεὶς ἐν τῇ κυριακῇ γόνυ κλινόντες, καὶ ἐν ταῖς ἑπτακοσῆς ἡμέραις ὑπὲρ τῆς πεντήκοντα ἐν πάσῃ παροικίᾳ ὁμοφρόνως φυλάττεσθαι, ἐστὼτας ἐδόξε τῇ ἀγία συνόδῳ τὰς ἀρχαὶς ἀποδιδόναι τῷ κυρίῳ.

Τούτους δὲ ἐκοι νόμοις τὸ αὐτὸ ἄγιον ἀπὸν συνέδριον ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ πανδημήμου βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας ἐγράψαντο. ἐβελώσαντο δὲ καὶ ἐτήρον νόμον ἐκδέσθαι τῶν ἐπισκόπων, ὃν ὁ θεὸς ἐκόλυσε Παφνούτιος, καὶ οὐ ἀναγκαῖον ἀνέτιμω διηγήσασθαι μεγίστου θαύματος ἄξιον διήγημα. ἐδοκεῖ ποὶ τῶν ἐπισκόπων νόμον νεαρὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσαγαγεῖν ἐν τῇ συνόδῳ, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας, ἔτιω ἔτον ὀρίσασθαι.

* forte
desistit

Γεεὶ τῶν μὴ δεῖν τοῖς ἱερομένοις ἐκασὸν τῶν ἑαυτῶν γαμετῆν ἐκβάλλειν.

ΚΕΦΑΛ. λβ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ἐν πρὶ τῶν μὴ δεῖν τὰς ἱερομένους, εἴτε ἐπίσκοποι, εἴτε πρεσβύτεροι, εἴτε διακονοὶ, εἴτε ὑποδιακονοὶ, εἴτε πρὸς ἱερατικῆ κατὰ λόγου, συγκαθέρχον τὰς γαμετῆς, ἅς ἐπὶ λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. τούτων ἔτιω διατυπωμένων, ἀίμασθαι ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων τῶν ἐπισκόπων ὁ θεὸς Παφνούτιος, μετὰ τῆς τῶν Φωνῆς ἐβόησε, λέγων ἡμῶν βαρυνέτω τὸ ζυγὸν τῶν ἱερομένων ἡμῶς γῶν, φησὶν, ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. μὴ τῇ ὑπερβολῇ
Concil. Tom. 2.

De genu flectentibus in die dominico.

XX.

Quoniam sunt quidam, qui in die dominico genua flectunt, & in diebus Pentecostes: ut omnia in omnibus ecclesiis concorditer seruentur, placuit sancto Concilio, stantes preces suas Deo reddere.

Has viginti leges sanctus ille episcoporum confessus in praesentia Deo carissimi & celeberrimi imperatoris Constantini, de administratione ecclesiastica scripserunt. Statuerant autem & aliam quidem legem episcopi ferre, quam diuinus Paphnutius prohibuit: de quo opere precium duxi historiam narrare admiratione dignam. Visum erat quibusdam episcopis in Concilio nouam legem in ecclesia constituisse, & ut de aliis rebus ecclesiasticis, sic & eam rogare.

Quod non oporteat ecclesiasticos suam uxorem eicere.

CAPVT XXXII.

CENSERVNT igitur non oportere ecclesiasticos, siue episcopos, siue presbyteros, siue diaconos, siue subdiaconos, aut alios quoscumque sacri illius ordinis, cum uxoribus suis dormire, quas iam antea cum laici essent, duxissent. Hec cum illi constituerent, surgens in medio episcoporum conuentu diuinus Paphnutius, magna voce dixit: Nolite grauare iugum ecclesiasticorum. Nam honorabiles, inquit, sunt nuptiae apud omnes, & totus immaculatus. Nolite laedere
L II

ecclesiam nimio feueri iuris excessu: non enim omnes, ait, ferre possunt vitæ illud institutum quod omnibus affectibus vacat. nemo, vt opinor, in castitate feruabitur, si mariti singuli suis priuantur vxoribus. Virorum cum suis vxoribus consuetudinem ego præclaram continentiam esse dico, nec posse separari eam quam Deus coniunxit, & quam semel, cum lector aut cantor aut laicus esset, vxorem duxit. Atque ista quidem suavit magnus Paphnutius, licet cõiugii expers esset, propterea quod in monasteriis a pueritia fuerat educatus. Quocirca viri consilio persequasus episcoporum cœtus de quæstione ea tacuit, & eorum reliquit arbitrio, qui volunt ex mutuo consensu a propriis coniugibus abstinere.

Math. 19.

Hæc gesta sunt in sancto, magno, & generali Concilio, quod Nicææ in Bithynia congregatum fuit. Eusebius autem, & Theognius, & qui cum eis erant Ariani, non ferentes vincentem veræ fidei confirmationem, quin & Ario anathema dicere non patientes, iterumque in eo deprehensi, exilio cesserunt, suffragio religiosissimi imperatoris, & iudicio sancti Concilii episcoporum, postquam alios pro ipsis in ipsorum paræciis constituerunt decreto eiusdem Concilii, & cleri ac populi vniuscuiusque paræciæ: & Amphion quidem ecclesiæ Nicomediensî præfectus est, Chrestus vero Nicenæ, & alii eiusdem cum ipso sententiæ aliis. Verum vtentes rursus consuetis artibus Eusebius & Theognius, & occasionem fraudis inuenientes regis humanitatem, callide

τῆς ἀκριβείας τῶν ἐκκλησιῶν μᾶλλον
πρὸς βλάβην τε· οὐ γὰρ Φησι πάντας
διώσασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας τῶν
ἀσκησιν. οὐδέεις, ὡς οἶμαι, φυλαχθή-
σεται εἰ τῆ σωφροσύνῃ, ἢ ἐκάστου γα-
μετῆς τῶ ἀνδρὸς σερομύμου. σωφρο-
σύνῃ ἢ χαλῶν καὶ τῆς νομίμου γα-
μετῆς ἐκάστου ἢ σωέλθουσιν λέγω· μὴ
μὲν ἀποβλέψουσιν τῶν τῶν ὁ θεὸς
ἔβλεξε, καὶ ἦν ἀπαξ αἰα γνώσης, ἢ ἰσχύ-
της, ἢ λαϊκὸς ὢν ἠγάγετο. καὶ τῶν τε ἑ-
λεγχῶ ὁ μέγας Παφνούτιος ἀπειρ-
ῶν γάμου, διὰ τὸ νηπόθεν εἰ ἀσκητι-
ελοῖς αἰατρετέρεος αὐτὸν. διὸ περὶ αὐ-
ὁ πᾶς τῶ ἐπισκόπων σύλλογος τῆ τῶ ἀν-
δρὸς συμβουλίᾳ, ἀπεσίγησε πρὸς τῶ
ζητήματος τούτου, τῆ γνώμη καταλεί-
ψαντες τῶ βουλομένων καὶ συμφω-
νίαν ἀπέχεσθαι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ταῦτα ἐπεράχθησαν ἐπὶ τῆς ἀ-
γίας Ἐμεγάλῃς Ἐοικουμένης συνό-
δου τῶ Νικαίᾳ τῶ Βιθυνίας ἀρεσιδεί-
σης. Εὐσέβιος ἢ καὶ Θεόγνιος, καὶ οἱ σὺν
αὐτοῖς Ἀρειῶν, ἐκ συνείκοντες τῶ τῶ ἀ-
ληθοῦς πίστεως κρατωθεῖσθαι βεβαίω-
σαν, ἐπὶ μὲν καὶ τῶ Ἀρειῶν ἀναθεματικῶν
μὴ ἀνασώμωτοι, φωραθέντες Ἐ αὐτοῖς
ἐπὶ τούτῳ, ἔξεορῆα ὑπέπεσον ψήφῳ
τῶ θεοφιλεστάτου βασιλέως, καὶ κρίσει
τῶ ἀγίας τῶ ἐπισκόπων συνόδου, ἄλλων
ἀντὶ αὐτῶν εἰ τῆς αὐτῶν παροικίας
κατασάντων ψήφῳ τῶ αὐτῆς συνόδου,
καὶ τῶ τῆς ἐκάστου παροικίας κλήρου καὶ
λαοῦ· καὶ Ἀμφίων μὲν τῶ Νικομη-
δέων ἐκκλησίας ἠγεμονίαν πρὸς ἑλ-
θε, Χρήστος δὲ τῶ τῆς Νικαίας, καὶ ἄλλοι
ταῖς τῶ ὁμοφρόνων αὐτῶν. Ἄλλα μὲν
καὶ πάλιν τῆς ἔξ ἔθους χριστιάνων
μηχαναῖς Εὐσέβιος καὶ Θεόγνιος, καὶ τῶ
βασιλέως Φιλανθεροῦ ἐφόδῳ

ANNO
CHRISTI
325.

ANNO CHRISTI 325.

Ἐξαπάτης ὄντωντες, ἀναπαλάσσω πα-
λιν καὶ τὴν περὶ τὴν διωασείδην ἄπολα-
βὴν ἐπιεσόντο. Ἐπειδὴ τούτων κα-
κία μηχανήματα πάμπολλα ὄντα, καὶ
πίστεως ἀσθεσίας ἔμπλεα τυγχάνοντα,
πρὸς τὴν Θεοδωλείου καὶ τῶν λοιπῶν
συπαραστάτων ἐκκλησιαστικῆν ἰσορρο-
πίαν βουλομένοις καταμαθεῖν παρε-
πέμψομι. βασιλεὺς ἔγωγε σπεύδων τῶ
λόγῳ ἵππὶ τὰ ἐξῆς, περὶ ὧν ἡ τὴν ἱπ-
ποκόπων ἀπέστλε στυόδος τοῖς ὑπο-
λειφθεῖσιν ἱπποκόποις, ἔταξεν ἑαυτῶν
ἑξοικίαις· οὐ μὲν γὰρ ἀλλὰ καὶ ὁ νικη-
φόρος ἔπρωτάως βασιλεύς, εἰς σύστα-
σιν τὴν ἐκπεδίωσιν ἀγιοτάτης πίστεως,
καὶ τὴν ἀγίας ἐορτῆς τῆς πάσης, εἰς ἔλεγχον
τῶν τῶν ἀσθεσίας πρὸς τὴν ἱπ-
ποκόπων καὶ τῶν μεγαλοφυῶς συγκρο-
τηθείσας τὴν στυόδου, καὶ θεοπροπίως ἐκ-
φωνηθείσας τῆς πίστεως, τότε καὶ τὴν ἐκ-
κλησιαστικῆν ὑπαξίδου τυπώσαντες ἀ-
παντα τοὺς ἀγιοὺς πατέρας, δηλώσαι πάν-
τας τὰ ὠλεσμένα διὰ γραμματίων πα-
σαις ταῖς ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀγίας τῆς
θεοδ' ἐκκλησίας ἐσπούδασαν, στυά-
σαντες καὶ τὰ κατὰ Μελέτιον.

Γεεὶ τῆς ἀγίας Μελετίου.
ΚΕΦΑΛ. λγ'.

ΕΠΕΙ δὲ ἔταξεν Μελέτιος πρὸς ἐπισκο-
πῆς χροτονίας ἡξιομήτους ἐπεὶ
πολλοὶ τῶν Ἀρείου μανίας, διελέχθη
ὑπὸ τῶν θεοτάτου Πέτρου καὶ τῶν Ἀλέξαν-
δρέων ἐπισκόπου, τῶν καὶ τῶν Ἰερουσαλῆμου
ἐπιφανῶν ἀναθησαμβίου, καὶ ταυρεθείς
ὁ αὐτὸς Μελέτιος ἐκ ἐσερξεν τῆς κα-
ταρρέσεως ψήφον, ἀλλὰ τὴν τῶν Θεβαί-
δα ἔτι πρὸς πελάζουσαν Αἴγυπτον ἐπ-
ρύβαν καὶ ζάλης ἐνέπλησεν, τυραννίδι
κατὰ τῶν Ἀλεξάνδρου τῶν ἐπισκόπου χρω-
μήτος πρὸς ἐξουσίας ἐργαζομένη τὸ κοινὸν
Concil. Tom. 2.

agere iterum, & priorem pote-
statem recuperare tentabant.
Sed illorum commenta pessima,
quæ plurima erant, & omnis imp-
ictatis plena, discere volentes,
ad Theodoritum ac reliquos hi-
storix ecclesiasticæ scriptores re-
miserim. Ego autem hinc oratio-
ne properabo ut ea quæ postea
secuta sunt, de quibus episco-
porum Concilium misit episto-
lam ad reliquos episcopos, & eo-
rum paræcias: quin etiam impe-
rator ipse semper victor & fide-
lissimus, ad constitutionem ex-
positæ sanctissimæ fidei & san-
ctæ festiuitatis Paschatis, ad
redargutionem patronorum imp-
ictatis. Post hæc enim omnia
magnifice conspirante Conci-
lio, & decenter promulgata fi-
de, cum omnia quæ ad rectam
ecclesiæ administrationem spe-
ctant, sancti patres constitui-
scent, omnia definita per literas
indicare omnibus quæ sub cælo
sunt sanctis Dei ecclesiis stu-
duerunt, subiungentes etiam
quæ ad Meletium pertinent.

De nefario Meletio.

CAPVT XXXIII.

QVONIAM autem Mele-
tius episcopus delectus non
multo ante Arii furorem, conui-
ctus a sanctissimo Petro Alexan-
drinæ ecclesiæ episcopo, & post-
ea martyrii corona exornato, &
episcopatu abdicatus, sententia
abdicationis non acquieuit,
sed Thebaidem & finitimam
Ægyptum tumultu ac procellis
contentionis impleuit, tyran-
nidem contra prærogatiuam se-
dis Alexandri episcopi vsur-
pans, conuentus episcoporum
LII ij